

связь. Охридска-та патриаршія не е била продължение на Пръво-Юстиніанска-та архієпископія, тя е непосредствена наслѣдница на учреденна-та при Симеона Българска патриаршія, която както видѣхме, испрво е имала столица-та си въ Преслава послѣ въ *Дриса*, а отъ тамъ се пренесе въ *Пресиа* и най послѣ се утвърди въ Охрида, гдѣ-то трая до 1767 година.

Въ една отъ слѣдующи-тѣ глави ные щемъ да имаме случай пакъ да поговоримъ за основанія-та, на които ся основава тази не вѣрна теорія за начало-то на Охридска-та патриаршія. —

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

Погледъ върхъ духовно-шо състояніе на Българскій народъ отъ негово-шо покръстванье до 1018 г. Трієзычни-шѣ ерешници; Богумилската ересь. —

Паши-тѣ предци прѣди да се покръстятъ не сѣ имали писмо „не имѣхъ книгъ“, както казва Чьрноризець Храбръ. ¹⁾ Когато имъ трѣбаше нѣщо да забѣлежатъ, тѣ „чръшами и рѣзами чьшѣхъ и гашаахъ“, т. е. рѣжехъ на дъски, на плочи, или на рѣбушѣ нѣкакви знакове, какво-то и до сега срѣщаме въ нѣкои Български села. ²⁾ А ако нѣкои приѣмвахъ Христова-та вѣра, тѣ пакъ бѣхъ принѣдени да се учятъ на Грьцко или

¹⁾ У Калайдовича, Іоаннъ Екзархъ Болгарскій.

²⁾ Въ разни мѣста по Славенски-тѣ земи сѣ ископани или намѣрени, още отъ езически-тѣ времена останѣли каменни плочи идоли и пр., на които се намиратъ изрѣзани или издѣбани нѣкаквя знакове. Много се е писало за да се докаже, че тѣзи знакове сѣ букви, и че, слѣдователно, славене-тѣ и въ езически-тѣ времена сѣ имали особенъ видъ азбуки (Runen-Alphabet, Futhorke). Но здрава-та критика отхвърля повѣче-то отъ тѣзи наметници, като не славенски, или като подправени, а пакъ тѣзи, които могатъ да бѣдѣтъ приети за истинны и славенски, тя намира, че знакове-тѣ,